

Bruxelles, den 9. april 2020
(OR. en)

7271/20

SOC 205
EMPL 162
ECOFIN 228
EDUC 121

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	delegationerne
Tidl. dok. nr.:	6809/20 + COR 1-3
Vedr.:	Rådets konklusioner om den årlige strategi for bæredygtig vækst og den fælles beskæftigelsesrapport 2020 (8. april 2020)

Vedlagt følger til delegationerne Rådets konklusioner om den årlige strategi for bæredygtig vækst og den fælles beskæftigelsesrapport 2020, der blev vedtaget ved skriftlig procedure den 8. april 2020.

**Rådets konklusioner om den årlige strategi for bæredygtig vækst og den fælles
beskæftigelsesrapport 2020**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION, SOM NOTERER SIG FØLGENDE:

1. I den årlige strategi for bæredygtig vækst fastsættes de økonomiske, beskæftigelsesmæssige og socialpolitiske prioriteter i EU og dets medlemsstater i 2020, og det understreges, at økonomisk vækst ikke er et mål i sig selv, men skal tjene menneskene og planeten. De miljømæssige, teknologiske og demografiske ændringer kræver en omstilling til miljøvenlig vækst med en mobilisering af innovative digitale og bæredygtige teknologier, der sikrer job af høj kvalitet og øger produktiviteten, så omstillingen bliver retfærdig og inklusiv. Når vi omdanner vores sociale markedsøkonomi, må vi sikre os, at Europa fortsat har de mest avancerede velfærdssystemer i verden.
2. Disse prioriteter er i overensstemmelse med dem, der er udstukket i Rådets strategiske dagsorden og af Kommissionen. For at fremme overgangen til en klimaneutral, retfærdig, inklusiv og konkurrencedygtig økonomi og for i fællesskab at forfølge gennemførelsen af principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder og målene for bæredygtig udvikling (SDG'erne) bør der træffes afbalancerede politiske foranstaltninger på fire områder: miljø, produktivitet, retfærdighed og makroøkonomisk stabilitet. Den grønne omstilling har potentiale til at skabe nye job og fremme større velfærd, men der vil være behov for betydelige offentlige og private investeringer for at håndtere de kortsigtede afvejninger og de potentielle negative virkninger og for at sikre, at ingen lades i stikken.

3. Den europæiske økonomi vokser fortsat, og beskæftigelsen er rekordhøj, men der bør gøres mere for at tackle de udestående sociale forskelle og uligheder. På trods af den forventede økonomiske afmatning vil EU sandsynligvis nærme sig en beskæftigelsesfrekvens på 75 % i 2020. Risikoen for fattigdom eller social udstødelse er faldet markant i de senere år, men fremskridtene vil sandsynligvis føre til et resultat, der ligger betydeligt under målet om et fald på 20 mio. i 2020. Indkomstuligheden er også fortsat høj og er steget i løbet af det seneste årti.
4. Europa gør fremskridt, når det gælder gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder. Der finder konvergens sted mellem medlemsstaterne i 9 ud af 14 nøgleindikatorer på den sociale resultattavle, der ledsager søjlen. Yderligere investeringer i færdigheder, tilgængelige, tilstrækkelige og bæredygtige sociale beskyttelsessystemer samt bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse er afgørende for at fremme retfærdighed og opadgående konvergens. Aktive arbejdsmarkedspolitikker bør være godt integreret i socialpolitikker og fremme aktiv inklusion på arbejdsmarkedet og i samfundet.
5. Europa 2020-strategien har fungeret som en langsigtet strategisk ramme til at styre politikudformningen i det europæiske semester og retningslinjerne for beskæftigelsen. Strategien nærmer sig sin afslutning. Det er vigtigt, at der på en relevant måde bygges videre på dens resultater og på integrationen i det europæiske semester af principperne i den europæiske søjle for bæredygtig udvikling såvel som af FN's mål for bæredygtig udvikling. Det europæiske semester bør ikke overbebyrdes.

SOM UNDERSTREGER FØLGENDE:

6. Hvis ambitiøse klima- og miljøpolitikker skal blive en succes, må ingen lades i stikken. Med dette mål for øje bør der sikres passende støtte til de befolkningsgrupper og regioner, som kan blive negativt berørt af omstillingen til klimaneutralitet. Ligeledes vil investeringer i innovative digitale og bæredygtige teknologier og færdigheder være afgørende for at udnytte nye muligheder.

7. Selv om den fortsatte økonomiske vækst har ført til en forbedret arbejdsmarkedssituation, er lønstigningerne fortsat beskedne. Fattigdommen blandt personer i arbejde er stadig høj i EU, til trods for at mindstelønnen i 2019 blev hævet i de fleste medlemsstater, hvor der findes en lovbestemt mindsteløn. Bekæmpelse af fattigdom blandt personer i arbejde kræver en flerdimensional tilgang, der omfatter en bred vifte af politikker. Andelen af ufrivillig deltidsbeskæftigelse er fortsat høj i flere medlemsstater, og udbredelsen af atypiske former for beskæftigelse bidrager til segmenteringen af arbejdsmarkedet. En veludformet jobbeskyttelseslovgivning bør beskytte arbejdstagerne, men må ikke hindre jobmobilitet eller skabe incitamenter for proformaselvstændig beskæftigelse. Inddragelse af arbejdsmarkedets parter er afgørende i den henseende.
8. I lyset af de demografiske og teknologiske ændringer, de miljømæssige ressourcebegrænsninger og den geopolitiske usikkerhed vil den fremtidige velstand afhænge kraftigt af højere produktivitet og innovation, som potentielt kan kompensere for, at der er færre personer i den erhvervsaktive alder. Dette kan ikke opnås uden omfattende investeringer i uddannelse og kvalifikationer, som i væsentlig grad påvirker folks jobudsigter. Ikke desto mindre er navnlig lavtuddannede personers deltagelse i voksenuddannelse kun steget marginalt i det seneste årti, og det er kun lykkedes nogle få medlemsstater at opnå en betydelig forbedring. Desuden er det afgørende at forbedre adgangen til uddannelsessystemer af høj kvalitet og mindske skolefrafaldet for at sikre samfundsdeltagelse for alle.

9. At opnå ligestilling mellem kønnene er fortsat en udfordring. En bredere adgang til økonomisk overkommelig førskoleundervisning og børnepasning og langtidspleje af høj kvalitet samt passende politikker til opnåelse af balance mellem arbejdsliv og privatliv kan hjælpe især kvinder til at komme i eller forblive i beskæftigelse med positive resultater til følge, herunder med hensyn til at afhjælpe fattigdom blandt børn. Kun få medlemsstater har truffet konkrete foranstaltninger til at afhjælpe den kønsbetingede lønforskel ved at forbedre løngennemsigtigheden. Arbejdsmarkedssituationen for unge i alderen 15-24 år forbedres fortsat, men der er fortsat mange arbejdsløse eller økonomisk inaktive i nogle medlemsstater. Endvidere bør integrationen på arbejdsmarkedet af underrepræsenterede grupper, herunder personer med migrantbaggrund, romaer og personer med handicap, styrkes. De offentlige arbejdsformidlinger har fået større kapacitet til at sørge for målrettede aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger til forskellige grupper af jobsøgende, men der er fortsat udfordringer, især med hensyn til at nå ud til dem, der er længst væk fra arbejdsmarkedet, og sikre bedre integration og samarbejde med social- og sundhedstjenester.
10. Det gunstige økonomiske klima og udviklingen på arbejdsmarkedet har ført til en væsentligt bedre generel social situation, som afspejles i husstandenes generelt større disponible indkomst og faldet i alvorlig materiel fattigdom og i mindre omfang i det forhold, at der er færre personer, der bor i (næsten) arbejdsløse husstande. Imidlertid er både den overordnede fattigdomsrisikosats og fattigdommen blandt personer i arbejde fortsat stort set uændret, og i nogle lande er den disponible husstandsindkomst ikke tilbage på førkriseniveauet. Desuden har overførselsindkomsterne (undtagen pensioner) haft mindre indvirkning på fattigdomsbekæmpelsen i 2018, mens personer, der bor i (næsten) arbejdsløse husstande, løber en fortsat større risiko for omfattende fattigdom.
11. Visse sårbare grupper, såsom børn, personer med handicap, personer med migrantbaggrund og personer af romaoprindelse, løber ofte en langt større risiko for fattigdom eller social udstødelse. Hjemløsheden, et ekstremt udtryk for fattigdom, er steget i det seneste årti, og i nogle medlemsstater lever en betydelig andel af husstande under dårlige boligforhold.

12. Den erhvervsaktive befolkningsandel i EU's medlemsstater falder allerede i gennemsnit og forventes at falde yderligere, mens ældrekvoten forventes at stige betydeligt, hvilket lægger pres på de sociale beskyttelsessystemer (herunder pensioner og langtidspleje). I denne forbindelse er det afgørende at træffe passende foranstaltninger (f.eks. fremme et længere arbejdsliv), hvilket vil bidrage til bæredygtige og tilstrækkelige pensionssystemerne samt til at løse problemet med en faldende arbejdsstyrke.
13. Tilstrækkelig adgang for alle til sundhedstjenester, langtidspleje, sundhedsfremme og sygdomsforebyggelse af høj kvalitet gennem bæredygtige sundhedssystemer er grundlæggende velfærdselementer og bidrager til økonomien og samfundet. De demografiske ændringer gør det stadig vigtigere at investere i sundhedspleje, langtidspleje og bedre sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen. For at tackle denne og andre udfordringer, samtidig med at de nationale kompetencer på dette område respekteres fuldt ud, kræves der løbende modernisering af sundheds- og langtidsplejesystemerne.
14. I takt med at der opstår nye arbejdsformer, moderniseres de sociale beskyttelsessystemer, og en række medlemsstater er ved at udvide dækningen og forbedre tilstrækkeligheden. I overensstemmelse med de nationale forhold bør der sikres adgang til social beskyttelse for alle uanset deres arbejdsstatus.
15. Udfordringerne for den sociale samhørighed mellem medlemsstaterne og inden for disse er øget. I det seneste årti er forskellene i indkomst og adgang til basale tjenesteydelser og med hensyn til muligheder vokset i medlemsstaterne. Kløften mellem fattige og rige regioner i Europa vokser. Den teknologiske udvikling og den grønne omstilling skaber nye muligheder, men risikerer også at øge disse kløfter yderligere og kræver passende investeringer samt en vedvarende indsats for at opnå opadgående konvergens mellem og inden for medlemsstaterne.

16. En velfungerende social dialog er fortsat afgørende for den europæiske sociale markedsøkonomi, selv om graden af engagement varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat. Inddragelsen af arbejdsmarkedets parter i udarbejdelsen af reformer kan forbedre deres udformning og gennemførelse og i sidste ende føre til bedre socioøkonomiske resultater. Det bør overvejes at sikre, at arbejdsmarkedets parter har tilstrækkelig kapacitet til at deltage i den politiske debat. Inddragelse af civilsamfundsorganisationer spiller også en vigtig rolle med henblik på at sikre, at reformerne udformes og gennemføres effektivt.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE TIL

- i deres nationale reformprogrammer at afspejle prioriteterne i den årlige strategi for bæredygtig vækst og tage hensyn til konklusionerne i den fælles beskæftigelsesrapport
- at gøre mere for at gennemføre principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder og bidrage til udarbejdelsen af EU's handlingsplan for gennemførelse af søjlen
- at gennemføre de landespecifikke henstillinger for 2019 og, hvor det er relevant, henstillingerne for euroområdet for 2019
- at lade den sociale resultattavle, overvågningen af beskæftigelsesresultaterne og overvågningen af socialbeskyttelsesresultaterne styre deres konvergensbestræbelser
- at anerkende målene for bæredygtig udvikling i deres nationale reformprogrammer, der er relevante inden for rammerne af det europæiske semester

OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL

- som en prioritet at udvikle en strategi for efter 2020 med klare og ambitiøse beskæftigelsesmæssige og sociale mål baseret på den europæiske søjle for sociale rettigheder og resultaterne af Europa 2020-strategien og samtidig tage hensyn til den fælles vurdering fra 2019 fra Beskæftigelsesudvalget (EMCO) og Udvalget for Social Beskyttelse (SPC) samt inddrage EMCO og SPC i udarbejdelsen heraf
- at sikre, at der tages passende hensyn til beskæftigelsesmæssige og sociale spørgsmål i vurderingen af EU's og medlemsstaternes politikker, navnlig i forbindelse med den grønne og digitale omstilling
- at samarbejde med EMCO og SPC i sine kommende aktiviteter med henblik på at opbygge et stærkere socialt Europa og gennemføre den europæiske søjle for sociale rettigheder
- at støtte EMCO og SPC i deres bestræbelser på at strømline de overvågningsværktøjer, der anvendes i forbindelse med det europæiske semester, under hensyntagen til de relevante mål for bæredygtig udvikling
- at offentliggøre de landespecifikke henstillinger, så Rådet og dets forberedende organer får tilstrækkelig tid til drøftelser på nationalt plan og EU-plan

OPFORDRER EMCO OG SPC TIL:

- at arbejde tæt sammen med Kommissionen om dens kommende initiativer, der navnlig støtter gennemførelsen af principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder og den europæiske grønne pagt, og om udviklingen af en strategi for perioden efter 2020 for at sikre, at der tages behørigt hensyn til de beskæftigelsesmæssige og sociale konsekvenser
- at fortsætte deres arbejde vedrørende multilateral og tematisk overvågning og benchmarking og deres overvågning af beskæftigelsen og de sociale forhold i medlemsstaterne, så Rådet får et evidensgrundlag for drøftelser i forbindelse med det europæiske semester

- at strømline deres overvågningsværktøjer, der anvendes som rettesnor for medlemsstaternes bestræbelser på at opnå opadgående konvergens, og samtidig tage hensyn til De Forenede Nationers 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling
- at arbejde tæt sammen med andre rådgivende udvalg og grupper, navnlig Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, Udvalget for Økonomisk Politik, Uddannelsesudvalget, Folkesundhedsgruppen på Højt Plan og det europæiske netværk af offentlige arbejdsformidlinger, hvorved der sikres en afbalanceret hensyntagen til økonomiske, beskæftigelsesmæssige og sociale spørgsmål i det europæiske semester
- at fortsætte det tætte samarbejde med arbejdsmarkedsparterne og civilsamfundet om at fremme en effektiv social og civil dialog på både EU-plan og nationalt plan.
